

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 694
Din data de 22.09.2021

Dosar nr.: 160/2021

Petiția nr.: 1798/08.03.2021

Petent:

Reclamat:

Obiect: afirmații postate pe pagina de socializare - Facebook

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2 deputat, cu comunicarea actelor de procedură la Camera Deputaților din Parlamentul României (cu sediul în municipiul București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6) și cu adresă de e-mail

III. Procedura de citare

3. Prin adresa nr. 1798/17.03.2021 (fila 12 -13 din dosar) s-a realizat citarea părților pentru data de 22.04.2021.

4. Prin adresa nr. 3512/12.05.2021 a fost comunicat către petent punctul de vedere formulat de către partea reclamată, în vederea formulării concluziilor scrise. (fila 17 din dosar)

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Prin adresa nr. 1798/08.03.2021 petentul, având calitatea de deputat în Parlamentul României, formulează petiție împotriva părții reclamate, având și acesta calitate de deputat în Parlamentul României, prin care reclamă faptul că în data de 04 martie a.c. partea reclamată a postat pe pagina de Facebook la adresa Președintelui României următoarea afirmație: *„Rușinos!schamlos”(în limba germană)*, cu intenția de a stigmatiza și intimida social pe criteriile etnice, aducând atingere dreptului la demnitate al minorităților.

„Președintele care a numit-o pe în fruntea DIICOT este responsabil direct din punct de vedere moral și politic de trântirea dosarului 10 august.....pervers, în stil pesedist”

6. A fost depus în probatoriu captură pagina de facebook. (fila 3 din dosar)

7. În data de 10.03.2021 petentul a depus completare la petiție, prin care susține că partea reclamată a modificat de 9 ori postarea de pe Facebook pentru a nu fi

sanționat de CNCD și anume a modificat titlul postării cu următoarele sintagme: *outrageous (în limba engleză), ulterior și szegyelos (limba maghiara).*

Punctul de vedere formulat de către partea reclamată

8. Prin adresa nr. 3202/27.04.2021 (fila 14 – 16 la dosar) partea reclamată susține că, de peste 18 ani, a fost asistent social, fiind apreciat pentru capacitatea sa de a sprijini voluntar peste 120 de bolnavi care suferă de boli cronice de rinichi, care provin din toate mediile sociale, vorbește în mai multe limbi sau dialecte, împărtășește diferite credințe religioase.

V. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

9. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

10. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

11. Art. 15 al **O.G. nr. 137/2000** prevede: *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”*

12. **Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale** (cunoscut în general sub denumirea de **Convenția europeană a drepturilor omului**, în continuare **Convenția**) prevede, la art. 10 alin. 2, limitarea libertății de exprimare: *„Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”* Prin urmare, în conformitate cu acest tratat internațional, în Europa libertatea de exprimare nu este un drept absolut. Nu este lipsit de relevanță nici faptul că libertatea de exprimare este singurul drept cu privire

la care **Convenția** subliniază: „*comportă îndatoriri și responsabilități*”. Totodată art. 17 al **Convenției** interzice abuzul de drept: „*Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup, sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de aceasta convenție.*”

13. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) analizează, în ordine, următoarele aspecte:

- existența unei limitări a libertății de exprimare;
- legalitatea restrângerii libertății de exprimare prin
 - existența unei norme juridice care prevede restrângerea;
 - calitatea normei juridice, și anume
 - accesibilitatea;
 - precizitatea;
 - previzibilitatea normei;
- legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de Convenție (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);
- necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

14. Art. 30 al **Constituției României** care asigură libertatea de exprimare, prevede și limitele acestei libertăți:

„(6) *Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.*

(7) *Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război, de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.*”

15. Prin urmare, ținând cont de cadrul legal invocat, Colegiul director apreciază că în speța de față nu este necesară intervenția statului pentru a constata și sancționa existența unei fapte de discriminare, deci limitarea libertății de exprimare, ar constitui un exces, o limitare nejustificată, o măsură neproportională în raport cu pericolul social al faptei și cu scopul urmărit. O ingerință a statului ar fi fost justificată dacă ar fi existat orice element de incitare expresă la ură pe criterii etnice, ori prin afirmația „*Rușinos!schamlos*” (în limba germană) supusă analizei Colegiului nu se aduce vreo atingere dreptului la demnitate al minorităților.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri va fi transmisă părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 22.09.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru(online), HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru(online), LAZĂR MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru(online), POPA CLAUDIA SORINA – Membru(online)

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 23.11.2021

Redactată și motivată: P.C.S/V.F./D.S.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.